

ABSTRAKT

Název: Zhodnocení míry spasticity u jedinců na invalidním vozíku sledujících pohyb ve virtuální realitě.

Cíl práce: Prozkoumat, zda se u osob sledujících pohyb ve virtuální realitě mění míra spasticity v důsledku intervence terapeutickým programem.

Metody: Jedná se o dvě případové studie probandů s diagnózou spastické paraplegie v důsledku nekompletní léze míšni. Oba probandi byli podrobni terapeutickému programu virtuální reality, kdy každá intervence zahrnovala 30 minut v daném terapeutickém programu. Intervence probíhaly 10 po sobě jdoucích dnů u prvního probanda a 5 po sobě jdoucích dnů u probanda druhého. Byla hodnocena míra spasticity před a po každé jednotlivé intervenci, a to pomocí modifikované Tardieuho škály na plantárních flexorech hlezenního kloubu a flexorech kolenního kloubu obou dolních končetin. Dále byla vytvořena modifikovaná subjektivní škála spasticity, pro sledování vlastních subjektivních vjemů každého probanda, pomocí které probandi hodnotili své pocity ze spasticity na škále 0-10 (0 = žádná spasticita, 10 = neúnosné spastické vjemy) a to vždy před a po intervenci terapeutickým videem.

Výsledky: V rámci práce bylo definováno sedm hypotéz, z nichž tři byly potvrzeny. Nejvýrazněji se projevilo subjektivní hodnocení probandů, kdy došlo v rámci průměrného hodnocení probanda 1 ke změně z $3,2 \pm 0,25$ na $2,5 \pm 0,24$ a signifikantní změnu potvrdil i Wilcoxonův test a u probanda 2 ze $1,1 \pm 0,25$ na $0,7 \pm 0,12$. V rámci modifikované Tardieuho škály je nejpodstatnějším údajem rozdíl úhlů R1-R2. Zde došlo ke změně stavu u obou probandů u každé ze sledovaných svalových skupin. Korelace subjektivních vjemů se standardizovanými hodnotami, dle Spearmanova korelačního koeficientu prokázána nebyla.

Klíčová slova: míšni léze, virtuální realita, spasticita, modifikovaná Tardieuho škála